

TOVERI

Ennen suomalaisen työväen äänenkannattajaa, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. KEIVIO, SULO SYVÄNEN,
ADOLPH SALMI, ALEX SEVO,
A. B. MAKELÄ.

TOVERI (THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmoitushinta 40c palstatuimalta. Kuolessa-ilmotukset \$1.50 kerta ja muistovarsilla \$2.00 kerta. Kiltansa, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset \$1.00 kerta, hääilmoitukset ja naimenmuutto-ilmotukset 50c kerta, naima-ilmotukset \$1.50 kerta, avioero-ilmotukset \$1.00 kerta. Sitovat ilmoitukset sopimukseen mukaan. Setunnaisia ilmoituksia tulee rahaa seurata mukana. Englanninkieliset suomenkielisiä vastaksi.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosikerta...\$5.35 6 kuukautta...\$3.00
3 kuukautta...\$1.60 1 kuukausi...\$0.30
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta...\$6.00 6 kuukautta...\$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada:
One year...\$5.35 Six months...\$3.00
Three months...\$1.60 One month...\$0.30
Huooneisto sijaitsee 10:n ja Duane katu-
jen kulmassa. Telefooni: konttori 365,
toimitus 832.

Työnteettäjät kyllä ovat hereillään

Eilen kiinnitimme lukijamme huomiota siihen, miten Washingtonin valtion työläisten vaaranalaisuuden on muuttunut aseeksi keinovalvojen puoskarien ja tunnottomien riistäjien käsissä työläisiä vastaan. Tässä osotamme, että sikäläiset työnteettäjät kyllä ovat vaivellaan ja katsovat, että lain aiheuttamat kulut eivät heille nouse korkeiksi.

Tämän kuun alkupäivinä pitivät Washingtonin teollisuudenharjoittajat kokouksen Seattlein kaupakamarin huoneustolla, jonne olivat kutsutut kaikki sellaiset työnteettäjät, jotka maksavat vaaranalaisuusvakuutuskassaan. Kokouksessa keskusteltiin siitä, miten saataisiin teollisuustapaturmien lukumäärä vähemmäksi jotta niiden aiheuttamat kulut vähäisivät.

Kokouksessa jo kiinnitettiin huomiota siihen, että teollisuustapaturmien lukumäärä on arveluttavasti kohonnut. Kun syyskuun loppuun vuonna 1917 päätyneen vuoden ajalla tapahtui 18,168 teollisuustapaturmaa, niin tapahtui niitä tämän toimintavuoden kymmenen ensimmäisen kuukauden (viime lokakuun alusta tähän vuoden elokuun alkun siä) kuluessa jo 22,136.

Kokouksen hommaajat valittavat sitä, että kaikki työnteettäjät eivät ole välittäneet mitään lain määräämien suojusten käytäntöönottamisesta, joten he ovat syyllisiä tapaturmien lukumäärän kohoamiseen.

Ei suinkaan tarvitse kuulla, että työnteettäjät pyrkisivät estämään teollisuustapaturmia, suojellakseen työläisiä. Ei ensinkään, vaan vähentääkseen menojaan. Heidän on näet maksettava pieni prosentti palkkoihinsa maksamansa summan perusteella valtion teollisuustapaturmavakuutuskassaan, josta työläisille maksetaan korvausta. Muuttamat teollisuusalat, sanotaan kokouksessa, ovat onnistuneet suojelemaan työläisiä käyttämällä estämättä tapaturmat niin tyyten, ettei niillä ole juuri mitään menoa vakuutuskassaan.

Mikä oivallinen esimerkki työväen suojeleminen tehokkuudesta. Sellainenkin kaikkien muiden ja vaikeuksien kautta saatu tekele, kuin Washingtonin valtion työvänsuojelulaki on, on kuitenkin niin suuresta merkityksestä, että työläiset ovat monessa tapauksessa sen avulla jo pelastaneet nahkansa. Se osoittaa, että jos laki olisi laadittu vartavasten työläisten suojelemiseksi eikä vain vaalivaltien hankimiseksi porvareille, jotta työväestön tyytymättömyys toistaiseksi tukahdettaisiin, ja jos se pantaisiin kirjaimellisesti käytäntöön, niin siitä olisi sanomat-

toman paljon hyötyä työväestölle. Jos edes unionit saisivat valvoa sen noudattamista, niin silloinkin se olisi parempi kuin nyt.

Mutta kun työväestö nukkuu niin täydellisesti kuin se Washingtonissa nukkuu — ja missä valtioissa vielä pahemmin — poliitikoitsijain uneen tuudittamana, niin saavat yksityiset kirjaimellisesti tuskaa loukkaantuneensa, saamatta mistään avustusta.

Taistelun vapauden puolesta!

Kirj. Eng. V. Debs.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sept. 10, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Aina siitä saakka kun minut vangittiin Clevelandissa salaisen vangitsemiskäskyn perusteella, joka oli annettu minun Cantonissa, O., pitämäni puheen johdosta, ovat osaottavat tuttavani ja toverini kyselleet, miten he voisivat auttaa minua. Mitä minun persoonallisesti tulee, eivät he voi tehdä mitään. Jos minä olen rikkonut vakoilajalaki, olen minä tehnyt sen perustuslain takamien puhevapausoikeuksieni perusteella ja olen valmis vastamaan seurauksista. Minulla ei ole mitään anteeksipyydettävää ei mitään peruutettavaa, ei mitään puolustettavaa.

Mutta vaikka minä en pyydäkään ystäviltäni ja tovereiltani mitään itselleni, pyydän minä heiltä asiamme hyväksi sen minä he voivat tehdä. Jos he haluavat auttaa minua, voivat he tehdä sen ainoastaan yhdellä tavalla: kannattamalla sosialistipuoluetta ja työväestön asiaa.

Taistelu jota me nyt käymme, estääksemme sitomasta kieltämme ja hävittämästä viimeisiäkin vapautemme jäljettä, vaatii yhteistoimintaa. Tämän taistelun tuoksista riippuvat sangen vaikkavat seuraukset. Jos me häviämme, merkitsee se sitä että meidät on vaivennettu, agitatorityömme kielletty, puolueemme julistettu laittomaksi ja liikkeenme halvaannut.

Tämän vaaran hetkellä on meidän syyrjättävä kaikki erimielisyytemme ja taisteltava olkapää olkapäässä puhevapauden painovapauden ja rauhallisten kokouksitoimien puolesta, sillä jos me menetämme nämä oikeudet, on asiamme toivoton.

Tämän taistelun voimme me menettää ainoastaan oman toimintamme takia.

Ja me voimme voittaa sen myöskin ainoastaan omalla toiminnallamme.

Koko tämä taistelu ja kaikki mitä siitä riippuu, voidaan menettää ainoastaan siinä tapauksessa, että me laimulyömme järjestymisen.

Se voidaan voittaa ainoastaan siinä tapauksessa, että me kaikkii toimimme yksimielisesti, sydän sydämessä, olkapää olkapäässä.

Halutatteko te todellakin auttaa minua pysymään poissa vankilasta ja voittamaan tämän vapautustistelun? Jos, niin seiskää sosialistipuolueen takana ja avustakaa sitä saamaan viisi miljoonaa ääntä tämän syksyisissä vaaleissa.

Se on varma keino sortolajien poistamiseksi, sananvapauden, puhevapauden ja kokoontumisvapauden säilyttämiseksi ja toveriemme pitämiseksi poissa vankilasta.

Mutta saadaksenne viisi miljoonaa ääntä, on meidän saatava miljoonan dollarin suuruisen vaalitaistelun ja puolustusrahaston. Me voimme hankkia sellaisen rahaston ja niin paljon ääniä, jos me järjestymme. Minun puolustustisteluni tapahtuu yksinomaan sosialistipuolueen kansallisarjaston toimesta ja kautta. Jos te haluatte avustaa Kate Richards O'Haren, Rose Pastor Stokesin, Scott Neuringin, sosialistipuolueen kansallisarjastojen tai muiden syytet-

tyjen toveriemme puolustustustelua, niin riisukaa takkinne ja avustakaa sosialistipuolueen kansallisarjastoa vaalitaistelun ja puolustusrahaston keräämisessä.

Meidän on saatava juttumme yksityisinä ja asiamme luokkana yleisön eteen. Ja siinä me tarvitsemme puhujia, järjestäjiä ja kirjallisuutta. Ja saadaksenne näitä riittävästi koko kansallisen tarpeen varalta, me tarvitsemme erikoisen suuren rahaston.

Sivuun kaikki pikkumaisuudet. Jokainen toveri ja ystävä, jokainen mies, nainen ja lapsi joka on meidän kanssamme, toimintaan viipymättä.

Saavutammeko me voiton tai häviämme? Mitä te arvellette?

Minä sanon että meidän on voitettava, ja minun kanssani on satatuhatta muuta jotka sanovat samalla tavalla sosialistipuolueen nimessä. Ja se merkitsee voittoa meidän asiallemme, maailman suurimmalle asialle, ja voittoa meille kaikille.

Ja nyt sama minusta itsestäni. Minua ei ole sääliittävä hetkeäkään, pikemmin kadahdittava. Siunattu se henkilö, joka voi saada kansakunnan petturit ja kansanriistäjät ulvomaan verensä perään! Sosialismin puolesta vankilaan meno ei ole kärsimistä eikä uhrautumista. Se on yksinkertaisesti vain velvollisuus — ja minä rakastan sosialismia siksi paljon, että minä pidän itselleni etuoikeutena ja ilona saada palvelua sitä vankikomeroosakin.

Tuhannet muut ovat menneet vankilaan saman asian puolesta. Niiksi on sitten minä? Jos kerän tie vapautteen kulkee vankilasta, haluan minä mennä vankilaan yhdessä toisten kanssa.

Todelliset uhrit eivät ole ne, joilla, kuten minullakin, on kuuluisuutta, ystäviä ja osanottajia, vaan ne sankarilliset tuntemattomat, jotka saavat menehtyä viikkoja ja kuukausia vankikomeroissa, ilman että kukaan hankkisi heille vapautta takauksella, ne jotka kärsivät unohdettuina raakkuksia ja kaikenlaista epäinhimillisyyttä vain siksi että ovat olleet uskollisia parhaalle mitä heissä on. Näiden syvien rivien jäsenten puolustamiseksi minä vetoan teihin, näiden asian minä haluaisin saada julkisuuteen ja heidän asettamansa esimerkin siksi josta kilpaillaan. Sillä he, eivätkä johtajat joiden ylistystä veitsään kaikkialla ja joiden nimiä kunnioitetaan, ovat työväenliikkeeseen todellisia sankareita ja ihmisyyden marttyyrejä.

Tusinoittain toveritämme on syytteenalaisina tai vankiloissa, tai kummassakin. Se on välttämätön osa kasvatuustyöstämme. Muuttamat meistä voidaan sulkea vankilaan, mutta sosialistipuoluetta ei voida vangita. Mitä enemmän meitä vainotaan yksittäisinä, sitä enemmän lujitetaan puoluettaimme. Jokaisen linnassa istuvan sosialistin jokainen suonenkytkintä avustaa kapitalismin mädänneen rakenteen alarepimistä ja jouduttua vapauten päivää.

On ainoastaan yksi persoonallinen vastalause, jonka minä pyydän asettaa. Minä en halua kenekään viittaavaan minuun kuin "suurvanhukseen". Minä koetan parhaani mukaan olla mies, mutta minä en ole suuri enkä vanha. "Vanha mies" on tavallisesti inhotava; kaikissa tapauksissa sääliittävä. Se on kapitalismin rikokellisuuteen kuuluva että se synnyttää "vanhuksia".

Minä olen kaikkea muuta vaan en "suurvanhus". Vanhus ei koskaan ole suuri, eikä suuri koskaan vanha. Minä en ole vanha, enkä aiokaan vanhentua. Minulla ei ole aikaa vanhentua. Minussa elävä henki ja minun sieluni, sosialismin sielu ja henki, ovat varmana takeena "vanhuutta" vastaan. Minun ei tarvitse

etsiä ikuisen nuoruuden pulppua lähdettä, minä olen sen jo löytänyt.

Synti on joutui raihnaiseksi ja antautuu vanhuudelle. Sosialismin onni on iloisuudessa, jonka vallitessa elämä käy rikkaammaksi ja yltäkylläisemmäksi, mikäli vuodet vierivät, aina vain korkeammalle ja korkeammalle, määräämättömiin.

Rikkauksien historiallinen taistelu lähenee ratkaisuaan. Nyt on jokaisen aika määrittellä asemansa ja ottaa tilansa puolelta tai toisella. Heikot ja pelkuri vapisevat ja matelevat, pakene-

vat ja katoavat, sankarilaulujen muodostaessa historiaa.

Tämä on toiminnin hetki. Jokaisen toverin ja ystävän on valittava nyt tai jäätävä kaikiksi ajoiksi syrjään. Jokainen todellinen sosialisti vastaa sosialistipuolueen kansallisarjaston uloslähtämään vaalitaistelun ja puolustusrahaston keräykseen. Aiokko sinä kirjottautua samaan joukkoon?

• Lähetätkää kaikki kertyneet varat vakuutetussa kirjeessä osoitteella: Oliver C. Wilson, Room 405 Madison Street, Chicago, Ill.

MAILMANKATSOMUKSIA

KOKENUT KANSAINVÄLJEN KATULINTU.

Eräs philadelialainen suuri päivälehti käsittelee muutamia päiviä sitten Suomen kysymystä Finland Constitutional League antamien aineitten nojalla. Siinä kirjoituksessa sanotaan, että saksalaisliikkeelle "Suomen ystävä" esittävät Suomen nykyistä hallitusta kuin viatonta ja koematonta neitokasta, joka viekkouden ja petoksen kautta joutui antautumaan saksalaiselle junkkerismille. Semmoisena ansaitsee tuo raskaita ja häviöistä inmyy oikein ajattelevain ihmisten sääliä ja osanottavuuksia. Mutta se lehti, kun se käy kaikki asiat ympäri, pääsee siihen tulokseen, että puhtaaksi ja viattomaksi esitetty neitsyksen, joka muka väkivaltaa ja petoksen keinoin lauskaattiin, onkin kokenut katulintu, joka myö itsensä tuhteisiin saksalaisen junkkerismin kanssa. Ja siis niille, jotka sutivat maalla tämän "neitsyksen" kasvoille, jotta se näyttäisi ikävästi petoksen uhrilta, on asia sitä parempi. Sillä he tietoisesti yrittivät maata määdäntyneen olen non ulkopintaa pettäjiesien ihmisii ja etsiäkseen sille myötätuntoa, mitä se ei suinkaan ansaitse.

Sanotaan, että vertaukset usein ontuvat, mutta tuo vertaus iskee keskelle nauhankantaa. Suomen nykyinen hallitus on kokenut katulintu kansainvälisen velkelyyn alalla ja Finland Constitutional League tehtävänä Amerikassa on maalla Suomen nykyisen hallituksen rappeutusuisuutta ilmaisevia piirteitä puhtaalta näyttäviksi.

Mutta huonosti näyttävä menestyvän tuon Hollannin asiamiehen toimitama pyyntäys, paklaus ja maalaus Amerikkassakin.

New Yorkissa ilmestyvä Globe niminen päivälehti nimittää huomauttaa Constitutional League, että viekkasteleminen ei vetele. Globe sanoo että Constitutional League esittää Amerikalle hyvin tuttua ja tunnettua berliiniläistä agitatorista, joka yrittää asettaa asiat näyttämään toisiltaan kuin mitä ne todellisuudessa ovat.

Amerikkassa tunnetaan, että Suomen nykyinen hallitus on Saksan sottomaa. Se tuli Suomeen Berliinistä rautaristit kaulassaan. Edukunta josta kaikki ne edustajat karkotettiin väkivalloilla, jotka päättävästi vastustavat Suomen saksalaistuttamista, valitti muutama päivä sitten saksalaista kuningasta Suomelle. Sama hallitus, joka tuottaa Suomeen saksalaista kuningasta, on ruvennut myöskin myymään Suomen kansalaisia erikseen Saksan kaivoiksiin, jotta niissä työskentelevät saksalaiset voidaan lähettää lantille rintamalla. Mitä sitten kannattaa puhua siitä että Constitutional League suomalaiset ja Suomen nykyistä hallitusta kannattavat suomalaiset "toivovat liittolaisille voittoa ja menestystä" sillä teoissaan nämä suomalaiset palvelevat Saksan. Tähän tapaan päätää Globe kirjoituksensa. — Raiv.

SAKSAN SANOMALEHDISSÄ OLLAAN VIELÄ KOVINA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sept. 10, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Eräissä afrikalaislehdissä kirjoittaa Edward Hungerford:

Minulla on hyvä ystävä — kuusi jalkaa pitkä nuori upseeri, vahva kuin elämänsä, on erällä harjoitustelillä eteläisessä etelässä. Hänellä on oma keinoensa miesten opettamiseksi käsittämään persoonallisen vastuunhoidon tarkeyttä.

Hän tapaa kuleksia leirin ympäri työllä myöhään yöllä ja lähestyy vaivastoihin, antaen välinpitämättömiä, ylenkatseellisia, joskus huolehtimattomia toverillisia vastauksia heidän huikauksiinsa. Vahvinaies hyvänsä viiseen maataistapaansa arvelee, että oma väkeä se tulija varmaankin on, ehkäpä vielä tuttu mies. Silloin paristava nauha luita ja jäntereitä on hänen kimpussa; hän saa kukaan iskun rinnanlunastaansa; kivääri silepataan hänen kädestään, ja mies löyryttää itsensä sätkätytelmässä koiran maassa. Kytessään taas henkittämään, hän katsoo hyökkääjää silmiin ja alkaa:

"Mi-mitä h-helk?"
"Sität vain," keskeyttää upseeri "että jos nyt olisi oltu todellisella taistelualueella ja jos minä olisin ollut saksalainen partioiretkellä, sinusta olisi henki nyt jo tarkkaan poissa."

Yhdysvaltain armeijan harjoittamissa ei sovi paljo jättää asioita sattuun varaan.

INTIA OMA MANTEREENSA OMI NE KANSAKUNTINEEN.

Intia ei oikeastaan ole vain Aasiasta pistävä niemmaa — paitsi samalla tavoin käsitettynä kuin Europpakin on Aasian jättäjäsiemanteesta pistävä niemke. Maantieteellisesti Intian pitkä erikoisena maanosana yhtä hyvällä syyllä kuin Europpakin. Eivätkä Intialaiset ole mikään erikoinen kansallisuus, vaan Intiansa asuu monta eri kansallisuutta. Siinä on asukkaista yhtä paljon kuin Euroopassa. Venäjää lukuunottamatta. Intian väkiluku lasetaan noin 350 miljoonaksi — eli lähes kolme kertaa niin suureksi kuin koko brittiläisen valtakunnan muiden osien väestö.

Tässä laajassa aluessaan, on ihan eksyttävän paljon eri rotuja, kieliä, kirjaimistoja; uskontoja, laajoja, säilyttäjäsiemelmää, erilaisia sivistyksiä, kaikkien alhaisimmista ylöspäin; mitä vastakkaisimpia maaismia ja seutuja, maita ja valtioita — vuoristoja, semmoisia, joiden rinnalla Alpit ovat vain kääpiöitä, tai tasan koria ja sulstamoita suurempia kuin Egypti, tai metsiä ja viidakoita, tai korkeita ylätasankoja, tai erämaita tai meren rannikkoja.

KORKEA HYPPI.

Uuden maailmanennätyksen sukelushyppyn korkeudessa asetti eräs Salomonin saarellainen Alek Wick ham äskettäin Sydneyssä Australiassa. Hän hypyi 205 jalan korkeudesta. Ensimmäisen 150 jalan matkan pysyi mies tajussaan ja tasapainossa, mutta sitte meni kaikki sekasin. Wickham läiskähti veteen melkein pitkäällä ja oli täydelleen tajuttomana enemmän kuin kymmen minuuttia. Vedestä nostetaan sa vuosi verta tulinasta eri kohdasta hänen ruumiinsa.

JUOKSUHAUDAN KAIVAMINEN HIEKKA-ERÄMAASSA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sept. 10, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Kirjasaana Sodankäynnistä erämaassa kirjoittaa W. T. Massey: "Kolmen jalan levyisen juoksuhaudan aikaansaamiseksi täytyy maata kaivaa auki noin 15 jalkaa leveällä istuttaa siihen hujasti tuetut pienat, niiden varaan laittaa purjekankaasta seinät molemmin puolin, sitte kaiveta tulla hiekkala täyttää seinien ulkopuoli. Kun kassim-tuuli puhalsi niinkuin se aina vähä välillä tekee maallisuusta toukokuuhun, täytyi-tyä koko juoksuhaudatverkot yhtenä ylöspäin ihon unpeen, ja ne ei unpeetun lapiotava auki. Toisinaan kun tuuli kuletti silvillään niin paljon erämaasta, että hiekkapilvet peittivät auringon, ösoitti lämpömittari 115 tai 120 astetta; joi hehkui kuuma maudesta, huulet halkelivat, ja päivän nukka vesianos ei riittänyt polttavaa kurkkua jäähdyttämään e des tuunin ajaksi."

OMENAPUITEN UDELLEEN KUKKIMINEN.

Usein tapahtuu, että omenapuita saatuansa hedelmäänsä valmiiksi, alkavat syksymmällä kukkia uudestaan. Jollakin seuduilla on sitä tänä keinä huomattu tavallista varemmin ja kukatkin ovat näyttäneet tavallista isommilla. Näin sota-aikana muutamat vanhaa kansan ihmiset kuuluivat olevan kovin huolissaan, että mitään se "tietää", sillä pahana arvenkän tuollaista "luonnottomuutta" tavantein täytyy pitää.

Tämä ilmiö ei kuitenkaan ole niin luonnoton kuin tuo luulisi — eikä se riipu kesin lämmöstä, vaan puun omistajista tapmuksista. Kasvitteellisesti kuuluu omenapuu ruusu kasveihin, ja kaikki sen heimon kasvit ovat siitä omistett, että ne toisinaan kukkivat "omia aikojaan" milloin sattuu. Kuka tahansa on ihmekseen nähnyt ruusupensasissa komeita kukkia ihan ajatonalla ajalla, ja ruusunviljelijät tietävät, että sopivalla leikkauksella saa melkein mikä ruusun hyvänsä kukkimaan syksyllä uuden kerran. Jos tarkemmin katsoo noita myöskinystettä omenankukia, näkee että ainakin jotkut niistä ovat kaksinkertaisia, itse astassa sieviä pienoisruusuja. Joskus sattuu näkemään yksinäisen omenapuum, joka on joka vuosi valkeana kaunistu, isoista kukista, mutta ei koskaan tee hedelmää. Omenapuisa on lajeja, joissa ei ole emikukkin ja jotka sentähden yksinäisiä eivät voi hedelmöityä. Sama on asian laita useimmilla muillakin tavallisilla miilla hedelmäpuilla, jotka sama tuen kuuluvat ruusukasveihin (Rosa ceae), ja sentähden hedelmäviljelijät aina hankkivat useampia yksin alkoihin kukkivia eri lajeja kutakin hedelmäpuuta. Myöskinneet kukat myös enimmuukseen, ehkäpä aina, ovat hedelmöitymättömiä hedekukkia.

SOTAMIEHIÄ OPETETAAN OLEMAAN VARUILLAAN.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sept. 10, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Siinä kaikki, mitä sellainen myöhä kukinta "tietää".

Järjestömme aslotta

LANSIPHIRN PUHUAJAN MATKA WASHINGTONISSA.

Toveri A. Hautamäki alkaa matkansa Washingtonin valtiossa syyskuulla puhuen: Tacoma...14-15 p.

Sitten on hän oikeutettu neljään vapaapäivään.

Black Diamond 20—21—22 p.
Seattle 23—24—25—26—27 p.
(Seattlelaiset voivat antaa päivän juunitalaisille, jos he haluavat).

Everett28—29 p.
Issaquah30—1 p. lokak.
New Castle2—3 p.
Poulsbo4 p.
Pearson5—6 p.
Roslyn8—9 p.

S. s.-osastot, valmistakaa ohjelmia! muita illatsuja ainakin yhdeksi puheillaksi, tov. Hautamäki suorittaa arvokkaan numeron ohjelmastanne.

Englannin vapaamieliset ja Venäjän kysymys

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sept. 10, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Englannin vapaamielisen porvariston keskuudessa on havaittavissa arvostelevaa mielialaa liittolaisten nykyistä Venäjän politiikkaa kohtaan. Englannissa on heillä pari voimakasta sanomalehtä, jotka ovat lausuneet tästä poliittikasta toisenlaisen arvostelun kuin esimerkiksi Amerikan porvarilehdissä. Yksi näistä vapaamielisiä lehdistä, joka on koko ajan suluttanut ymmärtämyksellä Venäjän vallankumouksen ja on vaatinut työväenhallituksen tunnustamista, on "Manchester Guardian". Julkaisemessa tässä näytteeksi muutamia sen toimituskirjoituksia.

Elokun 5 päivänä lehti kirjoittaa otsakkeella "Toinen hyökkäys Venäjälle", seuraavaa:

"Nyt ei enää voi olla epäilystä, etteikö presidentti Wilson, liittolaisten ja erikoisesti Ranskan pakotuksesta, ole antanut vastahakoisen hyväksymisensä Japanin Siperian hyökkäämisen tupeille ja, kuten me uskomme tuhoisalle poliittikalle. Tieto tästä ei tule meille suoran lausunnon muutossa, jonka näin tärkeä merkityksellinen asia ansaitsee meidän hallitukseemme, eikä liittolaisten sotanemustolta; vaan tästä on Japanin hallitus antanut yksinkertaisesti epätydyttävää ilmoituksen. Asian alkunpuun lykkää Yhdysvaltain komitolle, jonka hallitus, niin meille sanotaan, "äskettäin lähestyi Japanin hallitusta ehdotuksilla, että pian läheittäisiin joukkoja." Japanin hallitus, "ollen halukas suostumaan Amerikan hallituksen toivomukseen", on päättänyt ryhtyä pikaisiin valmistuksiin lähettääkseen "sopivan määrän joukkoja" ja "lähetää heti joukon valottamaan Vladivostokin. Myöskin liittolaiset, niin meille ilmoitetaan, tulevat lähettämään joukkojaan Vladivostokin, mutta silminnähävästi ne ovat sellaisessa asemassa, etteivät ne voi lähettää kuin merkityksettömän määrän joukkoja. Tämä voi olla japanilaisten naamarina ja estää hyökkäykseltä sen leiman, että se olisi pelkättävä Japanin toimenpide, mutta todellisuudessa työn saa tehdä japanilaiset, jotka yksistään, asemansa puolesta ja sen johdosta että Japanilla on joukkojaan käytettävänä, kykenevät sen tekemään. Reiki, niin meille vakuutetaan, tulee o'amaan puhtaasti tilapäisluontoinen."

"Kaikista Venäjän sisäisiin asioihin sekaantumisesta pysytään erossa," ja reiki lopetetaan ja "Venäjän alue jätetään kokonaan loukkamatta," niin pian kuin on aikaansaatu se, mikä tämän reiken tarkoituksena on.

Mitä sitten ovat nämä tarkotukset? Tuntuu hieman alentavalta, että me saamme etsiä näitä tarkotuksia Japanin monimutkasta ja pönkitetyistä julistuksista, ja selvästi täytyisi meidän oman hallituksemme antaa paljon täydellisemmän ja tarkemman lausunnon. Kaksi syytä ilmoitetaan tämän toimenpiteen aiheuttajaksi. Yhtenä on keskusvaltion etenenimen mikä, kuten meidän sanotaan, "keskittävät otettajan maassa" ja "jatkuvasti hajauttavat toimintaansa" Venäjän katkaisen idän alueisiin; toisena syytä on se, että pitkin Siperian hajalla olevia tesko-slovakkijoukkoja täytyy avustaa. Kumpikaan ei pidä paikkaansa. Jos tesko-slovakit ovat siellä missä he ovat, osaksi ollen aktiivisissa taisteluissa Europan Venäjällä, osaksi hajanattuneina Siperian laajoille alueille, niin on melkein varmaa, että heidän nykyisiä asemapaikkojaan ajatellen hyödyllisiksi ja heitä kehoitettiin erään liittolaismaan taholta pysymään siellä missä he ovat. Jotkut heistä olivat jo lähitönnössä, ja varsin vähän vai-